

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. april 2020
Kontor: Proces- og Insolvensrets-
kontoret
Sagsbeh: David Frstrup Simonsen
Sagsnr.: 2020-0030-3969
Dok.: 1439558

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1109 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. marts 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Jørgen Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1109 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for omfanget af dommers bibeskæftigelse, herunder oplyse om ministeren finder det rimeligt, at dommere har store indtægter ved bibeskæftigelse samtidig med, at der er lang ventetid for berømmelse af sager ved domstolene, og hvad ministeren agter at gøre for at nedbringe sagsbehandlingstiden?”

Svar:

1. Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at jeg har en helt klar forventning om, at omfanget af bibeskæftigelse for den enkelte dommer holdes inden for rammerne af den lovgivning, som Folketinget har vedtaget.

Det er i den forbindelse fastsat i retsplejeloven, at en dommer kun må have fast indtægtsgivende bibeskæftigelse, hvis det ved lov er bestemt, at det pågældende hverv skal varetages af en dommer, eller hvis dommerens varetagelse af hvervet tillades af Bibeskæftigelsesnævnet. Det bemærkes i den forbindelse, at det i en lang række tilfælde er fastsat i lovgivningen, at hvervet som formand eller næstformand i offentlige råd og nævn skal varetages af en person, der er dommer.

Dommers indtægt ved bibeskæftigelse er reguleret i retsplejelovens § 47 b, stk. 1, hvorefter en dommers indtægter ved bibeskæftigelse i gennemsnit ikke må overstige 50 pct. af dommers løn i hovedstillingen, dvs. lønrammelønnen for den pågældende dommer inklusiv eventuelle løntillæg eksklusiv pension. Dommers indtægter ved bibeskæftigelse må endvidere maksimalt udgøre 50 pct. af en højesteretsdommers løn i hovedstillingen. Denne supplerende indtægtsgrænse må antages kun at have betydning i meget få tilfælde, men vil f.eks. kunne have betydning for en landsretspræsident, der måtte have en indtægt i hovedstillingen inklusiv tillæg, der overstiger en højesteretsdommers løn i hovedstillingen. Indtægtsopgørelsen i henhold til begge indtægtsgrænser sker i faste perioder på 3 kalenderår.

Indtægtsbegrænsningen omfatter ikke indtægter ved forfattervirksomhed og hverv i særlige domstole, jf. retsplejelovens § 47 b, stk. 2, 1. pkt. Indtægtsbegrænsningen omfatter endvidere i 3 år fra tiltrædelsen af hvervet ikke indtægter ved varetagelse af hverv, hvor det ved lov er bestemt, at hvervet skal varetages af en dommer, jf. stk. 2, 2. pkt.

Efter § 47 c, skal dommeren hvert år afgive indberetning til retspræsidenten om de indtægtsgivende hverv, som den pågældende det forudgående kalenderår har varetaget ved siden af hovedstillingen. Oplysninger om antal og karakter af den enkelte dommers bierhverv videregives til Bibeskæftigelsesnævnet.

Såfremt det findes fornødent, kan retspræsidenten pålægge en dommer at indsende en redegørelse for dommerens tidsforbrug og indtægter i forbindelse med varetagelsen af hverv ved siden af hovedstillingen, jf. § 47 d, stk. 1 og 2. Retspræsidenten kan på baggrund af oplysningerne, efter drøftelse med Bibeskæftigelsesnævnet beslutte, at dommeren i en nærmere angivet periode eller indtil videre kun med retspræsidentens eller nævnets tilladelse må påtage sig hverv ved siden af hovedstillingen, jf. stk. 3.

2. Bibeskæftigelsesnævnet varetager en række opgaver vedrørende dommers bibeskæftigelse, herunder behandling af ansøgninger fra dommere om tilladelse til at påtage sig fast indtægtsgivende bibeskæftigelse. Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra nævnet, der har oplyst følgende:

”Bibeskæftigelsesnævnet kan oplyse, at nævnet i 2019 har behandlet 53 sager om bibeskæftigelse.

Af disse har nævnet behandlet 51 ansøgninger fra dommere om tilladelse til at påtage sig fast indtægtsgivende bibeskæftigelse, jf. retsplejelovens § 47 a, stk. 1. Nævnet har imødekommet alle ansøgningerne. I fem sager fandt nævnet, at tilladelse var uforholdsmæssig, fordi det ved lov var bestemt, at hvervet skulle varetages af en dommer, eller fordi hvervene ikke kunne anses for indtægtsgivende. Nævnet har i 2019 således meddelt 46 tilladelser til bibeskæftigelse.

Tilladelserne efter § 47 a, stk. 1, fordeler sig på fem sager om offentlige råd og nævn, som bl.a. angår hverv som formand for huslejenævn, beboerklagenævn, byfornyelsesnævn og Pressenævnet. Endvidere fordeler tilladelserne sig på to sager om særlige domstole, som angår hverv som formand og næstformand i Arbejdsretten, tre sager om lovforberedende udvalg, som angår hverv som formand og medlemmer af Straffelovrådet, samt otte sager om private råd og nævn, som bl.a. angår hverv som formand for Lægeforeningens Voldgiftsret og en række private klagenævn. Endvidere fordeler tilladelserne sig på otte sager om forfattervirksomhed, tre sager om bestyrelshverv, som bl.a. angår hverv som medlem af bestyrelsen for en mindefond, og 15 sager om undervisning og censur, hvoraf 13 angår hverv som dommere i retssagsprøver i fiktive sager i forbindelse med ad-

vokatuddannelsen. Endelig fordeler tilladelserne sig på to sager om diverse hverv, som bl.a. angår hvervet som reserveofficer i Søværnet.

I de 53 sager indgår desuden to sager om anmodninger om godkendelse af, at dommere fra de overordnede retter udpeges til hverv som medlemmer af offentligt eller private råd eller nævn, jf. retsplejelovens § 47 a, stk. 2. Nævnet har imødekommet begge anmodninger.

Godkendelserne efter § 47 a, stk. 2, fordeler sig på en sag om en næstformand i Klagenævnet for Domænenavne og en sag om næstformænd i Flygtningenævnet.”

3. Men henblik på at belyse spørgsmålet om en eventuel sammenhæng mellem domstolenes sagsbehandlingstider og omfanget af dommeres bibeskæftigelse har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Domstolsstyrelsen skal understrege, at dommeres bibeskæftigelse skal afvikles i deres fritid og ikke som en del af deres arbejdstid ved retterne. Der er således ingen sammenhæng mellem domstolenes sagsbehandlingstider og omfanget af dommeres bibeskæftigelse.”

4. For så vidt angår spørgsmålet om sagsbehandlingen ved domstolene kan jeg oplyse, at jeg er meget opmærksom på både sagsbehandlingstiden hos retterne og på tværs af den samlede straffesagskæde. Det er afgørende, at ofre for forbrydelser oplever, at de hurtigst muligt får afklaring på deres sag og mulighed for at komme videre, ligesom det er afgørende, at borgere og virksomheder effektivt kan få afklaret civile søgsmål. Det er derfor et løbende fokus at identificere tiltag, der kan bidrage til at nedbringe sagsbehandlingstiden ved domstolene gennem relevante greb.

5. Afslutningsvist henledes Retsudvalgets opmærksomhed på vedlagte kopi af mit brev af dags dato til formanden for Dommerforeningen, landsdommer Mikael Sjöberg, som svar på Dommerforeningens henvendelse til mig af 10. marts 2020.